

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาหามาตรการที่เหมาะสมในการจัดการแพททองเที่ยวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี เนื่องจากในพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ที่มีธุรกิจแพททองเที่ยวเป็นจำนวนมากซึ่งแม้จะทำรายได้ให้กับการท่องเที่ยวของจังหวัดเป็นอย่างมาก แต่ธุรกิจดังกล่าวก็ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของจังหวัดไปพร้อมๆ กับการเติบโตของการท่องเที่ยวเช่นกัน โดยปัญหาที่ได้รับการร้องเรียนมากที่สุดได้แก่ปัญหาเรื่องแพเปิดเพลงเสียงดัง สร้างความเดือดร้อนรำคาญ และปัญหาต่อสิ่งแวดล้อมจากการที่แพไม่มีถังบำบัดสิ่งปฏิกูล ด้วยเหตุนี้ จึงได้ทำการศึกษามาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องและมาตรการอื่นๆ ที่เหมาะสมเพื่อนำมาใช้จัดการปัญหาดังกล่าว ตลอดจนศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาทางกฎหมายเพื่อหาวิธีแก้ไขเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจุบันมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายฉบับที่สามารถนำมาปรับใช้กับการจัดการแพททองเที่ยวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรีได้ แต่การใช้มาตรการทางกฎหมายเพียงอย่างเดียวไม่อาจนำมาใช้จัดการกับปัญหาที่เกิดจากแพททองเที่ยวเหล่านี้ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการปล่อยทิ้งสิ่งปฏิกูลจากแพลงสู่แหล่งน้ำโดยตรง ดังนั้น การจะแก้ไขปัญหาในกรณีดังกล่าวอาจไม่สามารถพึ่งมาตรการทางกฎหมายเพียงอย่างเดียวได้

จากปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้เขียนจึงได้นำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาที่จะนำมาใช้จัดการกับแพททองเที่ยวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี กล่าวคือ ในส่วนปัญหาเรื่องเสียงดังจากแพเขตมาตรการทางกฎหมายที่เหมาะสมที่จะนำมาจัดการปัญหาดังกล่าว ได้แก่ พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551 ทั้งนี้ เพราะแพเขตดังกล่าวเข้าลักษณะเป็นธุรกิจนำเที่ยวตามพระราชบัญญัตินี้ โดยผู้เขียนเห็นว่าการให้บริการของแพเขตเสี่ยงต่อการสนับสนุนให้มีการกระทำที่ผิดกฎหมายอื่นๆ ได้ เช่น การกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด การค้าประเวณีหรือกิจกรรมทางเพศ หรือการชกต่อยทะเลาะวิวาท เป็นต้น ซึ่งจะทำให้ธุรกิจประเภทนี้ไม่เป็นไปตามมาตรฐานของธุรกิจนำเที่ยวตามที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น หากมีการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้อาจจะช่วยให้การให้บริการในลักษณะเช่นนี้หมดไปจากจังหวัดกาญจนบุรีได้ในที่สุด และยิ่งนักท่องเที่ยวหันมาให้ความร่วมมือไม่มาท่องเที่ยวในลักษณะนี้อีกก็จะช่วยทำให้ปัญหาดังกล่าวหมดลงไปได้อย่างแท้จริง แต่สำหรับในส่วนของการจัดการปัญหาการปล่อยทิ้งสิ่งปฏิกูลจากแพลงสู่แหล่งน้ำโดยตรงนั้น จำเป็นต้องอาศัยความตั้งใจจริงที่จะแก้ปัญหาดังกล่าวเพราะมาตรการทางกฎหมายไม่อาจนำมาใช้จัดการในกรณีนี้ได้เนื่องจากการใช้มาตรการทางกฎหมายเอากับผู้กระทำความผิดทำได้ยากในทางปฏิบัติ ดังนั้น ควรหันมาเน้นที่การจัดการให้ผู้ประกอบการแพททองเที่ยวต้องจัดให้แพของตนมีการติดตั้งระบบบำบัดสิ่งปฏิกูลบนแพเพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดการปล่อยทิ้งสิ่งปฏิกูลจากแพลงสู่แหล่งน้ำโดยตรงอีกต่อไป ซึ่งในกรณีนี้อาจศึกษาได้จาก การจัดการสิ่งปฏิกูลสำหรับแพพักของชุมชนลุ่มแม่น้ำสะแกกรังในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดอุทัยธานี

เป็นตัวอย่างเพราะมีสภาพข้อเท็จจริงที่คล้ายกับแพททองเที่ยวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรีเป็นอย่างมาก ดังนั้น หากได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนที่จะมาช่วยกันแก้ปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจังก็จะช่วยให้ปัญหานี้หมดไปได้ในที่สุดโดยไม่จำเป็นต้องพึ่งมาตรการทางกฎหมายเลย เช่น การหางบประมาณส่วนหนึ่งมาช่วยผู้ประกอบการในการติดตั้งระบบบำบัดสิ่งปฏิกูลบนแพ เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป มาตรการทางกฎหมายเพียงอย่างเดียวไม่อาจนำมาใช้จัดการปัญหาที่เกิดจากแพททองเที่ยวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรีได้ แต่จำเป็นต้องอาศัยความตั้งใจจริงที่จะแก้ปัญหาดังกล่าวให้หมดไปจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องตามหลักการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ทั้งนี้เพื่อให้การท่องเที่ยวทางแพของจังหวัดยังคงความสวยงาม สามารถรองรับนักท่องเที่ยวในรุ่นต่อไปได้อีกยาวนานเท่านั้น และให้สมกับเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศตามที่กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดนั่นเอง

Abstract

The objective of this thesis is to study in order to find about the *appropriate* measures concerning rafting management in Muang District, Kanchanaburi Province in which Rafting businesses are concentrated. Even though it generates a lot of income for Kanchanaburi, environment in the province has been being impacted by this type of tourism business. Two major complaints cover excessively loud music from the rafts and lack of sewage treatment tanks. Hence, the author has conducted this research study in order to find out related legal measures and other appropriate measures which can be applied to this mentioned problem as well as to examine and to analyze the legal problems to discover a solution for effective law enforcement.

The study found that currently there is a set of laws which can be applied to rafting management in Muang District, Kanchanaburi Province. However, the implementation of these legal measures alone is not a remedy for this conundrum, especially direct discharge of raw sewage into the river.

Owing to the problem, the author would like to propose two main solutions to deal with the tourist rafts. First of all, the serious enforcement of Tourism and Tourism Guide Business Act, B.E. 2551 (2008) will be an appropriate approach to deal with disturbance noises from discotheque rafts. Following to this Act, discotheque rafts are regarded as a tourism business. And the author deems this so-called tourist service to be a black spot where illegal activities involving drugs, sex, prostitution, quarrels, and fighting can take place. The rafting business will subsequently fail to comply with the standard of 'tourism businesses' regulated by law. If there is any serious law enforcement on this tourist service, discotheque rafts then will be extinct from Kanchanaburi Province. In addition, the cooperation of tourists to cease using this service can absolutely banish these problems. For the improper sewage treatment, determined intention is needed so as to improve this deteriorating situation since the use of legal measures to punish the wrongdoers is impractical in this case. The province

should instead encourage the rafting entrepreneurs to equip their own rafts with an effective sewage treatment system to prevent direct discharge of raw sewage into the river. Providing some incentive or budget for them to set up a sewage treatment system is one way to do so. The sewage treatment system for resident rafts of Sakae Krang River Basin in city municipality of Uthai Thani Province can be an exemplar because their condition is very similar to tourist rafting in Muang District, Kanchanaburi Province. Last but not least, the problem will finally be got rid of if every related party, from the government to private sectors, seriously and collectively co-operates.

In summary, depending solely on the legal measures cannot practically solve the problems arising from the rafting business in Muang district, Kanchanaburi province. Serious and collective intention from all related parties is at the core of these problems. The sustainable tourism principle must be applied so that the rafting business of the province will remain relatively unspoiled and be able to support the tourists in later generations. The tourism strategic plan of the province to become a place for real eco-tourism will also be fulfilled then.